

Almennar sjóferðareglur sem fylgt skal á íslenskum skipum (1913)

Útgáfa 1.0 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðu eintaki af téðu riti. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið rafrænt eintak af því án endurgjalds.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó að stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Höfundur skjals þessa álitur að hvers kyns höfundaréttur á prentaða eintakinu sé útrunninn.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Skannað var eintak í vörslu Landsbókasafnsins (geymsla 6).

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Almennar sjóferðareglur,

sem fylgt skal á íslenskum skipum.

Reykjavík.
Prentsmiðjan Gutenberg.
1913.

393.0902

1802

Almennar sjóferðareglur,

sem fylgt skal à íslenskum skípum.

Reykjavík.
Prentsmiðjan Gutenberg.
1913.

Tilskipun

**20. janúar 1899, um alþjóðlegar sjó-
ferðareglur, sem fylgt skal á ís-
lenskum skipum, með breyt-
ingum samkvæmt tilskip-
un 11. desember 1906.**

**Vjer Christian hinn Níundi, af guðs
náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta,
hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri,
Þjettmerski, Láenborg og Aldenborg,**

**Gjörum kunnugt: Samkvæmt lögum 9. desember
1889 um varúðarreglur til þess að forðast
ásiglingar, viljum Vjer hjermeð fyrir-
skipa eftirfarandi reglur:**

Almenn ákvæði.

Reglna þessara skulu öll skip gæta á rúm-
sjó og á öllum þeim leiðum, er standa í
sambandi við rúmsævið og þar sem skip-
gengt er hafskipum.

Í reglum þeim, sem hjer fara á eftir, eru ^{Hvort} skipið
öll þau gufuskip, er fara undir seglum og ^{telst}
nota eigi gufuafl, talin seglskip, og öll þau gufuskip

eða segl- skip, er nota gufuafl, talin gufuskip, hvort skip. heldur þau jafnframt nota segl eða eigi.

Í orðinu »gufuskip« felast öll skip, er nota vjelar til gangs.

Skip það, er hvorki liggur við akkeri nje landfestar og eigi heldur stendur grunn, er í reglum þessum talið »laust«.

Fetamál eru ensk.

Reglur um ljós á skipum o. fl.

Þegar um ljós á skipum er að ræða, þýðir orðið »sýnilegt« í reglum þessum: sýnilegt um dimma nótt í skýru veðri.

1. grein.

Hvenær Reglnanna um skipaljósin skal gætt frá ljósbendingum sólarlagi til sólaruppkomu, hvernig sem viðrar, og má á þessum tíma engin önnur skal ljós hafa, sem hægt er að blanda saman beitt. við hin lögboðnu skipaljós.

2. grein.

Ljós- Á gufuskipi, er laust er, skal vera: bending- a. Skært, hvítt ljós á framsiglu eða ar á beint framundan henni, eða framan til á gufu- skipinu, ef engin framsigla er á því; ljós skipum. þetta sje að minsta kosti 20 fet upp frá skipinu; ef skipið er meira en 20 fet á breidd, skal ljósið að minsta kosti vera svo mörg fet upp frá skipinu, sem breidd skipsins er að fetatali; þó gjörist aldrei

þörf að hafa ljósið hærra en 40 fet upp frá skipinu; ljós þetta skal þannig lagað, að það strái samfeldri birtu yfir boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 20 áttastrikum, og þannig fyrir komið, að það stráist yfir 10 strík sitt hvoru megin skipsins, sem sje beint fram undan og til beggja hliða 2 strík aftur fyrir þverskipstefnu, og ennfreður þannig háttað, að það sje sýnilegt 5 mílufjórðunga á lengdar að minsta kosti.

b. Grænt ljós á stjórnbörða, þannig lagað, að það beri samfelda birtu yfir boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 10 áttastrikum og þannig fyrir komið, að það stráist beint framundan og til hliðar á stjórnbörða 2 strík aftur fyrir þverskipstefnu, og ennfreður þannig háttað, að það sje sýnilegt 2 mílufjórðunga á lengdar að minsta kosti.

c. Raútt ljós á bakborða, þannig lagað, að það beri samfelda birtu yfir boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 10 áttastrikum, og þannig fyrir komið, að ljósið stráist beint fram undan og til hliðar á bakborða 2 strík aftur fyrir þverskipstefnu, og ennfreður þannig háttað, að það sje sýnilegt 2 mílufjórðunga á lengdar að minsta kosti.

d. Við hin greindu grænu og rauðu hliðar-

ljós skal þeim megin, sem að skipinu veit, setja hlíf, sem nær að minsta kosti 3 fet fram fyrir ljósin, þannig að því verði varnað, að ljós þessi sjáist yfir kinnung skipsins hinumegin.

- e. Gufuskipi, er laust er, skal heimilt að hafa enn fremur hvítt ljós eins hátt að og það, er greint er í staflíð a. Ljós-um þessum skal báðum þannig fyrir komið í langskurðarfleti lóðrjettum gegnum miðju skipsins, að annað ljósið sje að minsta kosti 15 fetum ofar en hitt, og að neðra ljósið sje framar en efra ljósið. Hin lóðrjetta fjarlægð milli ljósa þessara skal vera minni en hin lárjetta fjarlægð milli þeirra.

3. grein.

Ljós- Á gufuskipi, er dregur á eftir sjer bending- annað skip, skal auk hliðarljósa vera 2 ar á skær, hvít ljós þráðbeint hvort yfir öðru og gufu- með 6 feta millibili að minsta kosti; en ef skipum, skipið hefir fleiri en eitt skip í eftir dragi, og sem lengd skipalestarinnar, talin frá afturstafni draga dráttarskipsins til afturstafns aftasta skipsins önnur í lestinni, er yfir 600 fet, skal á því vera skip. ennfremur skært, hvítt ljós 6 fetum fyrir ofan eða neðan hin ljósin.

Öllum þessum ljósum skal háttað og fyrir- komið á sama veg og hvíta ljósinu, er fyrir- skipað er í 2. grein, staflíð a., nema hvað 3. ljósið snertir, er hafa má 14 fet uppi frá skipinu, en eigi neðar.

Á gufuskipi, sem hefur skip í eftirdragi, er heimilt að hafa fyrir aftan reykháfinn eða öftustu sigluna lítið, hvítt ljós, sem hið dregna skip geti stýrt eftir; ljósið má þó eigi vera sýnilegt fyrir framan þverskipsstefnu.

4. grein.

a. Á skipi, sem einhverra slysa vegna er ekki undir stjórn, skulu vera á þeim stað, er hægst er til að sjá og í sömu hæð upp frá skipinu og hvíta ljósið, er greint er í 2. grein, staflíð a., og ef um gufuskip er að ræða, þá í stað ljóss þessa: 2 rauð ljós, þráðbeint hvort upp af öðru og með 6 feta millibili að minsta kosti. Ljósum þessum skal þannig háttað, að þau sjeu sýnileg, hvaðan sem lítið er, 2 milufjórðunga álengdar að minsta kosti. Á daginn skal á skipi því, er svona stendur á fyrir, vera tvær svartar kúlur eða bendingamyndir á þeim stað, er hægst er að sjá þær; hvor þeirra skal vera 2 fet að þvermáli að minsta kosti, og hvor þráðbeint upp af annari með 6 feta millibili að minsta kosti.

b. Á skipi því, sem er að leggja niður eða taka upp ritsímaþræði, skulu vera á sama stað og hvíta ljósið, er greint er í 2. grein, staflíð a., og ef um gufuskip er að ræða, þá í stað ljóss þessa: 3 ljós, hvert þráðbeint upp af öðru með 6 feta millibili að minsta kosti. Efsta og neðsta ljósið skal vera rautt og miðljósið hvítt, og öllum

skal þeim þannig háttað, að þau sjeu sýnileg, hvaðan sem litið er, 2 mílufjórðunga álengdar að minsta kosti. Á daginn skal á skipi því, er svona er ástatt fyrir, vera 3 bendingamyndir á þeim stað, sem hægst er að sjá þær; hver þeirra skal vera 2 fet að þvermáli að minsta kosti, og hver þráðbeint upp af annari með 6 feta millibili að minsta kosti. Efsta og neðsta myndin skulu vera hnattmyndaðar og rauðar að lit; miðmyndin skal vera hvít, og í lögun sem jafnhliða ferhyrningur, er hengdur er upp á horni (diamant).

c. Skip þau, sem um er rætt í þessari grein, skulu eigi hafa hliðarljósin uppi, þegar þau eru ekki á siglingu, en sjeu þau á ferð, skulu þau hafa þau.

d. Önnur skip skulu skoða ljós þau og bendingamyndir, er boðið er að hafa samkvæmt þessari grein, sem merki þess, að skip þau, sem hafa þau til sýnis, standi ekki undir stjórn, og geti því ekki komist úr vegi.

Hinsvegar skulu skip þau, er í nauð eru stödd og æskja hjálpar, eigi nota bendingar þessar.

5. grein.

Ljós- Á seglskipi, sem laust er, og öllum
bending- skipum, sem eru dregin, skulu vera
ar á segl- skipum sömu ljós og gufuskipi, sem laust er, er boðið
skipum að hafa samkvæmt 2. grein, nema hvítu

ljósin, því að þau ljós mega tjeð skip aldrei um sem
hafa. dregin
eru.

6. grein.

Pegar grænu og rauðu hliðarljósin ekki Ljós-
verða höfð á sínum vanalega stað, eins og bending-
til kann að bera á litlum skipum, er laus ar á smá-
eru í illviðri, þá skulu þau þó tendruð og til skipum í
taks, ef á þarf að halda. Ef skipið kemur í illviðri.
námunda við annað skip eða annað skip
nalgast það, skal bera út ljósin til sýnis hvort
sin megin svo snemma að komist verði hjá
ásiglingu, og skal það gjört svo, að ljósin
verði sem best sjeð, og þannig, að hið græna
ljós verði ekki sjeð bakborða megin og hið
rauða ljós ekki stjórnborða megin og ef
unt er þannig, að hvorugt sjáist aftar, þeim
megin sem það er, en 2 áttastrik frá þver-
skipsstefnu.

Til þess að því öruggara og hægara verði
að nota þessi færiljós, skulu ljóskerin, hvort
um sig vera máluð að utan með hinum sama
lit og ljós það, er í því er kveikt, og búin
hæfilegum hlifum.

7. grein.

Á gufuskipum, sem eigi ná 40 Ljós-
brúttósmálestum, og á öðrum skip- bending-
um, sem eigi ná 20 brúttósmálest- ar á smá-
um og eru undir árum eða seglum, skipum
skal eigi skylt, er þau eru laus, að hafa ljós þegar
þau, er greind eru í 2. grein, stafliðunum a, lega
b og c; en sjeu ljós þessi eigi höfð á skip- viðrar.

unum, skulu á þeim vera ljós þau, er hjer greinir:

1. Á gufuskipum, er eigi ná 40 smálestum, skal vera:

a. Skært, hvítt ljós framan til á skipinu, á reykháfnum eða fyrir framan hann, þar sem hægst er að sjá það; skal það að minsta kosti vera 9 fet fyrir ofan borðstokkinn; skal það eins lagað og því fyrir komið eins og ljósi því, er fyrirskipað er í 2. grein, staflað a, og enn fremur þannig háttað, að það sje sýnilegt 2 mílufjórðunga á lengdar að minsta kosti.

b. Annaðhvort græn og rauð hliðarljós, eins löguð og eins fyrir komið og ljósum þeim, er fyrirskipuð eru í 2. grein, staflaðunum b og c, og þannig háttað, að þau sjeu sýnileg að minsta kosti 1 mílufjórðung á lengdar;

eða samsett ljósker með grænu ljósi í öðrumegin, en rauðu ljósi hinumegin, er beri birtu beint fram undan og sitt til hvorrar hliðar 2 strík aftur fyrir þverskipsstefnu. Ljósker þetta skal vera 3 fet fyrir neðan hvíta ljósið að minsta kosti.

2. Á þesskonar gufubátum, sem eru hafðir á hafskipum, er heimilt að hafa hvíta

ljósið neðar en 9 fet fyrir ofan borðstokkinn, en þó skal það vera ofar en samsetta ljóskerið, er greint er í tölulið 1, staflíð b.

3. Á skipum undir árum eða seglum, er eigi ná 20 smálestum að stærð, skal ljósker með grænu gleri í öðrumegin, en rauðu gleri í hinumegin, vera til taks, hvenær sem á þarf að halda. Ef skipið kemur í námunda við annað skip eða annað skip nálgast það, skal sýna ljósker þetta svo snemma, að komist verði hjá ásiglingu og skal þannig að því farið, að græna ljósið sjáist ekki bakborðamegin og rauða ljósið ekki stjórnborðamegin.

4. Róðrarbátar, hvort sem þeim er siglt eða róið, skulu hafa til taks, hvenær sem á þarf að halda, ljósker með hvítu ljósi, sem með stuttu millibili skal sýnt svo snemma, að komist verði hjá ásiglingu.

Skip þau, er getur um í þessari grein, skulu ekki skyld að hafa ljós þau, er fyrirskipuð eru í 4. grein staflíð a og síðasta hluta 11. greinar.

8. grein.

Þegar hafnsögubátar fara erinda sinna Ljós- á stöðvum sínum, skulu þeir eigi hafa ljós bending- þau til sýnis, sem fyrirskipað er að sýna á ^{ar á} öðrum skipum, heldur skal á siglutoppi hafa ^{hafn-} hvítt ljós, er sýnilegt sje á alla vegu, og ^{sögubát-} um, auk þess skal með stuttu millibili, sem aldrei

má vera lengra en 15 mínútur, sýna ljós-
blossa einn eða fleiri.

Þegar þeir nálgast mjög önnur skip, eða önnur skip þá, skulu þeir hafa hliðarljós sín tendruð og til taks og með stuttu milli-bili láta þau leiftra eða setja þau til sýnis til þess að gefa til kynna, í hverja átt þeir stefna, en eigi má láta græna ljósið sjást bakborðamegin nje rauða ljósið sjórnborðamegin.

Hafnsögubát, sem svo er lagaður, að nauðsyn ber til, að leggja honum að hlið skipsins, ef koma skal hafnsögumanni upp á það, skal heimilt að sýna hvítt ljós í stað þess að hafa það á siglutoppi og ennfremur í stað lituðu ljósanna, er getið var áður, að hafa ljósker með grænu gleri í öðrumegin en rauðu gleri í hinumegin; skal það vera til taks ef á þarf að halda, og skal með það farið á sama hátt og fyr er greint.

Þegar hafnsögubátur er ekki í erindaferðum á stöðvum sínum, skulu þeir hafa sömu ljós og önnur skip, sem jafnstór eru þeim að smálestatali.

9. grein.*)

Ljós og Fiskiskip og fiskibátar skulu, er þau eru hljóð- laus og ekki skyld samkvæmt ákvæðum bending- þessarar greinar að hafa eða sýna ljós þau, ar á sem talin eru upp hjer á eftir, hafa eða sýna fiski- ljós þau, sem fyrirskipuð eru á skipum þeim, skipum. sem laus eru og jafnstór að smálestatali.

*) Ákvæði þessarar greinar eru sett með tilskipun 11. desember 1906.

- a. Opnir bátar — en þar til teljast bátar, sem ekki eru alþiljaðir og geta því ekki varizt að sjór komi í þá — skulu hafa hvítt ljós, er hægt sje að sjá hvaðan sem litið er, þegar þeir eru á næturþeli að hverskonar fiski sem er, með veiðarfærin útbyrðis, og þau liggja í sjó í hæsta lagi 150 fet í lárjetta stefnu frá bátnum.

Opnir bátar, sem eru að fiski á nóttu með veiðarfærin útbyrðis og þau liggja í sjó yfir 150 fet í lárjetta stefnu út frá bátnum, skulu hafa hvítt ljós, er sýnilegt sje á alla vegu, og auk þess ber þeim, er báturinn nálgast öunur skip eða þau hann, að sýna annað ljós hvítt, er sje að minnsta kosti 3 fetum neðar en fyrri ljósið, og með eigi minna en 5 feta lárjettu millibili frá því í þá stefnu, sem veiðarfærið er bundið.

- b. Þegar skip og bátar — að undanskildum opnum bátum, eins og þeir eru ákveðnir í staflíð a — veiða með reknetum, skulu þau, svo lengi sem netin að öllu eða nokkru eru í sjó, hafa 2 hvít ljós, þar sem þau sjást greinilegast. Ljósum þessum skal þannig fyrir komið, að hin lóðrjetta fjarlægð milli þeirra sje í minnsta lagi 6 fet og mesta lagi 15 fet, og hin lárjetta fjarlægð milli þeirra, miðuð við kjöllínuna í minnsta lagi 5 fet og mesta lagi 10 fet. Neðra ljósið af þessum 2 skal vita þangað, sem netin eru, og báðum ljósunum skal vera þannig háttað,

að þau geti sjest á alla vegu og sjeu sýnileg 3 mílufjórðunga álangdar að minsta kosti.

Í Miðjarðarhafinu og höfum þeim, er liggja að Japan og Kóreu, eru fiskiseglskip, sem ekki ná 20 brúttósmálestum, ekki skyld að hafa neðra ljósið; en hafi þau það ekki, skulu þau, ef þau nálgast önnur skip eða önnur skip nálgast þau, sýna hvítt ljós í sömu afstöðu (þ. e. í þá stefnu, sem netið eða veiðarfærið er), er skal vera sýnilegt ekki minna en eina sjómílu álangdar.

- c. Þegar skip og bátar — þó að undan- skyldum opnum bátum, eins og þeir eru ákveðnir í staflið a, — eru að veiði með fiskilóðum, þegar þau hafa lóðir sínar útbyrðis og þær eru fastar við skipið eða verið er að draga þær inn, og þegar þau ekki liggja við akkeri eða kyr á þann hátt, sem greinir í staflið h, skulu þau hafa sömu ljós og skip, sem eru að fiski með reknetum. Þegar þau gefa fiskilóðirnar út eða veiða með reklóðum, skulu þau sýna ljós þau, sem fyrirskipuð eru á gufuskipi eða seglskipi, sem er laust, eftir því sem við á.

Í Miðjarðarhafinu og höfum þeim, sem liggja að Japan og Kóreu, eru seglskip, sem fást við fiskiveiðar og ekki ná 20 brúttósmálestum, ekki skyld að hafa neðra ljósið; en hafi þau það ekki, skulu þau,

ef þau nálgast önnur skip eða önnur skip nálgast þau, sýna hvítt ljós í sömu afstöðu (þ. e. í sömu stefnu og fiskilóðirnar eru), sem skal vera sýnilegt ekki minna en eina sjómílu álangdar.

- d. Skip, sem eru að botnvörpuveiðum, þ. e. draga veiðarfæri, hvernig sem þau eru löguð, eftir sjávarbotninum, skulu 1) ef þau eru gufuskip, vera skyld til að hafa á sama stað og ljós það, sem getur um í 2. gr. a, þrítítt ljóskeið, sem er þannig gjört og fyrir komið, að það geti sýnt hvítt ljós beint fram undan og til hliðar 2 strík á bæði borð og grænt og rautt ljós yfir boga af sjóndeildarhringnum frá 2 stríkum frá beinni stefnu fram undan til 2 stríka aftur fyrir þverskipsstefnu bæði á stjórnborða og bakborða, svo og í minnsta lagi 6 fetum og hæsta lagi 12 fetum fyrir neðan þrítítt ljóskeiðið að hafa hvítt ljós í ljóskeiði, sem er þannig lagað, að það geti borið skæra, jafna og samfellda birtu allt í kring, 2) og ef þau eru seglskip, skulu þau skyld að hafa hvítt ljós í ljóskeiði, sem er þannig lagað, að það beri skæra, jafna og samfellda birtu allt í kring, og skulu þau þar að auki, þegar þau nálgast önnur skip eða önnur skip nálgast þau, sýna — á þeim stað, sem bezt sýnist — hvítan ljósblossa eða blys í tæka tíð til að afstýra árekstri.

Ljós þau öll, sem nefnd eru í staðlið d

1 og 2, skulu vera sýnileg 2 mílufjórðunga á lengdar að minnsta kosti.

- e. Skip, er veiða með ostrusköfum eða öðrum botnsköfum, skulu hafa og sýna sömu ljós og botnvörpuskip.
- f. Fiskiskip og fiskibátar mega auk ljósa þeirra, sem þeim samkvæmt þessari grein er skylt að hafa og sýna, viðhafa, hvenær sem er, ljósblossa og ljós við vinnu sína.
- g. Öll fiskiskip og fiskibátar, sem ekki ná 150 fetum að lengd, skulu, er þau liggja við akkeri, sýna hvítt ljós, er sje sýnilegt að minnsta kosti 1 mílufjórðung á lengdar, hvaðan sem litið er.

Öll fiskiskip, sem eru 150 fet að lengd eða þaðan af meira, skulu, er þau liggja við akkeri, sýna hvítt ljós, sem sje sýnilegt að minnsta kosti 1 mílufjórðung á lengdar, hvaðan sem litið er, og auk þess eitt ljós, eins og ákveðið er í 11. grein um skip af sömu lengd.

Ef slíkt skip, hvort sem það er yfir eða undir 150 fetum að lengd, festist í neti eða öðru veiðarfæri, skal það, ef önnur skip nálgast það, sýna hvítt ljós að auki eigi minna en 3 fet fyrir neðan akkerisljósið og eigi meira en í 5 feta lá-rjetttri fjarlægð frá því í þá stefnu, er netið eða veiðarfærið er.

- h. Ef skip, eða bátur, sem er að fiski, liggur kyrt sökum þess að veiðarfærið festist á kletti eða annari fyrirstöðu, skal skipið ef á degi er, draga niður dagbending þá, sem fyrirskipuð er í staflíð k; á nóttu skal það sýna það eða þau ljós, sem fyrirskipuð eru á skipum, er liggja við akkeri; og í þoku, dimmviðri, snjókomu eða steypiskúrum, skal það beita bendingum þeim, er fyrirskipaðar eru á skipi sem liggur við akkeri (sjá staflíð d og síðasta hluta 15. greinar).
- i. Í þoku, dimmviðri, snjókomu eða steypiskúrum, skulu skip, sem eru að veiði með reknetum og veiðarfærin eru föst við, og skip, sem eru að botnvörpuveiði, skafa eða að veiði með hverskonar botnslæðum, eða skip, sem eru að veiði með fiskilóðum og hafa lóðir sínar útbyrðis — ef þau eru 20 brúttósmálestir að stærð, eða þaðan af meira — láta kveða við hljóð með ekki lengra en 1 mínútu millibili, gufuskip með gufupípunni eðu sírenunni, seglskip með þokuhorninu. Hverju hljóði skal vera samfara klukkuhringing. Fiskiskip og fiskibátar, er ekki ná 20 brúttósmálestum, skulu ekki skyld að gjöra nýnefndar bendingar; en ef þau ekki gjöra þær, skulu þau láta kveða við aðra greinilega hljóðbending með ekki lengra en 1 mínútu millibiii.

k. Öll skip og bátar, sem eru að veið með netum, fiskilóðum eða botnvörpum og eru laus, skulu á daginn gagnvart skipum, er nálgast þau, gefa starf sitt til kynna með því að sýna körfu eða gjöra aðra greinilega bending, þaðan sem hægst er að sjá hana. Þegar skip eða bátar liggja við akkeri með veiðarfæri sín útbyrðis, og önnur skip koma í námunda við þau, ber þeim að sýna sömu bendingar til þeirrar hliðar, sem leið er frjáls.

Skip þau, sem samkvæmt þessari grein eru skyld að hafa eða sýna ljós þau, sem nánar eru til tekin í undanfarandi reglum, eru ekki skyld að hafa ljós þau, sem fyrirskipuð eru í 4. grein a, og síðasta hluta 11. greinar.

10. grein.

Ljós- Þá er skip siglir uppi annað skip, þá bending- skal á því, sem á undan er, sýna hinu frá ar á afturstafni hvítt ljós eða ljósblossa.

skipi, Hvíta ljósið, sem í þessari grein er fyrir- er önnur skipað að sýna, er heimilt að hafa í fast- skip sigla skorðuðu ljóskerri, en þá skal ljóskerrið þann- uppi. ig lagað og búið svofelldum hlífum, að það strái samfelldri birtu yfir boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 12 áttastrikum, þ. e. beint aftur undan skipinu og til hliðar 6 strík hvoru megin skipsins, og þannig að ljósið sje sýnilegt 1 mílufjórðung á lengdar að minnsta kosti. Ljós þetta skal enn fremur

vera jafnhátt upp frá skipinu og hliðarljósinn
eða sem næst því að unnt er.

11. grein.

Pegar skip, sem ekki nær 150 fetum að Ljós-
lengd, liggur við akkeri, skal hvítt ljós bending-
vera framan til á því á þeim stað, sem hæg- ar á
ast er að sjá það, en þó eigi ofar en 20 fet skipum,
upp frá skipinu; skal ljósið vera í þannig sem
löguðu ljóskeri, að það beri skæra, jafna og akkeri
samfellda birtu og sje sýnilegt að minnsta eða
kosti 1 mílufjórðung á lengdar, hvaðan sem standa
litið er. grunn.

Pegar skip, sem er 150 fet að lengd eða
þaðan af meira, liggur við akkeri, skal
framan til á því vera 1 samskonar ljós, ekki
minna en 20 fet og ekki meira en 40 fet upp
frá skipinu, og enn fremur 1 samskonar ljós
á afturstafni skipsins eða í nánd við hann,
og skal það vera að minnsta kosti 15 fetum
læggra á lofti en fremra ljósið.

Lengd skipsins skal sú talin, er greind er
í skrásetningarskírteini þess.

Ef skip stendur grunn á fjölfarinni skipa-
leið eða rennu eða þar í nánd, þá skal það,
auk áðurgreinds ljóss eða ljósa, hafa þau
2 rauðu ljós, sem fyrirskipuð eru í 4. gr.
staflíð a.

12. grein.

Auk ljósa þeirra, er fyrirskipað er að hafa Blossa-
samkvæmt reglum þessum, er öllum skipum, eða
ef þörf gjörist til þess að vekja athygli á á skipi, bending

sem vill þeim, heimilt að sýna ljósblossa eða vekja at- við hafa hverja þá hvellbendingu, sem hygli á eigi er hægt að blanda saman við neyðar-sjer. bendingu.

13. grein.

Sjerstak- Eigi skal neitt það, er fyrirskipað er í ar ljós- reglum þessum, vera því til fyrirstöðu, að bending- fylgt verði hverskonar sjerstöfum fyrirskip- ar á her- fylgt verði hverskonar sjerstöfum fyrirskip- skipum unum, er stjórn hvernar þjóðar, sem er, gjör- og gufu- ir um frekari notkun stöðva- og bendinga- skipa- ljósa á herskipum tveim eða fleirum, eða á á linum. skipum, er sigla með herskipafylgd, og eigi heldur því til fyrirstöðu, að sýndar verði ein- kennisbendingar, er skipaútgjörðarmenn hafa valið skipum sínum, ef bendingar þessar eru löggiltar af hlutaðeigandi stjórnunum, og enn- fremur skrásettar og auglýstar á hæfilegan hátt.

14. grein.

Sjerstök dagbend- Gufuskip, er eingöngu fer undir segl- ing á um og eigi hefir fellt reykháf sinn, skal á gufu- daginn hafa framan til á skipinu, þaðan, skipum, sem hægst er til að sjá, svarta kúlu eða er ein- bendingamynd að minnsta kosti 2 fet að þver- göngu faraund- máli. ír segl- um.

Hljóðbendingar í þoku o. s. frv.

15. grein.

Allar bendingar, er fyrirskipaðar eru í þess- ari grein á skipum, sem eru laus, skulu gjörðar:

1. Á »gufuskipum« með gufupípunni eða sírenunni.
2. Á »seglskipum« og »dregnum skipum« með þokuhorninu.

Í þessari grein þýða orðin »langt hljóð«: hljóð, er helst við í 4 til 6 sekúndur.

Á gufuskipum skal vera hljómsterk pípa eða sírena, er gefur hljóð frá sjer með gufu eða einhverju, er kemur í gufu stað; skal henni þannig fyrir komið, að eigi stöðvist hljóðið af öðrum hlutum á skipinu. Á gufuskipum skal enn fremur vera hljómsterkt þokuhorn, er kveður við, þá í það er blásið með þar til gerðu verkfæri, og auk þess hátt ómandi klukka*).

Á seglskipum, sem eru 20 smálestir brúttó eða þaðan af meira, skulu vera álíka þokuhorn og klukkur.

Í þoku, dimmviðri, snjókomu eða steypi-skúrum skal, hvort sem er á nóttu eða degi, bendingum þeim, er lýst er í þessari grein, beitt á svofelldan hátt:

a. Á gufuskipum, sem eru á siglingu, skal með 2 mínútna millibili í hæsta lagi láta kveða við langt hljóð;

*) Hvervetna þar sem viðhöfð skal klukka eftir reglum þessum, er heimilt á tyrkneskum skipum í stað hennar að hafa bumbu og á smáum hafskipum málmbumbu, þar sem hún er notuð.

b. Á gufuskipum, sem eru laus, en eru stöðvuð og halda eigi áfram, skal með 2 mínútna millibili í hæsta lagi láta kveða við 2 löng hljóð með hjer um bil 1 sekúndu hljei;

c. Á seglskipi, sem er laust, skal með 1 mínútu millibili í hæsta lagi gefa svofellða bendingu:

Pegar það hefir vind inn á stjórnborða þveran eða frammar, 1 hljóð;

Pegar það hefir vind inn á bakborða, þveran eða frammar, 2 hljóð hvort á eftir öðru;

Pegar það hefir vind inn aftar en þveran, 3 hljóð hvert á eftir öðru;

d. Er skip liggur við akkeri, skal með 1 mínútu millibili í hæsta lagi, hringja klukkunni ótt í hjer um bil 5 sekúndur.

e. Á skipum þeim, sem draga skip, á þeim, sem eru að leggja niður eða taka uppritsímaþráð, og á þeim, sem eru laus, en sem, sökum þess að þau eigi eru undir stjórn, geta annaðhvort eigi vikið úr leið fyrir öðrum skipum, sem nálgast þau, eða sem eigi verður stjórnað samkvæmt því sem fyrirskipað er í þessum reglum, skal í stað bendinga þeirra, sem fyrirskipaðar eru í þessari grein, staflaðunum a og c láta með 2 mínútna millibili í hæsta lagi kveða við 3 hljóð hvert á eftir öðru, sem sje 1 langt hljóð og á eftir því 2 stutt.

Á skipi, sem er dregið, er heimilt að

viðhafa sömu bendingu, en enga aðra bendingu er leyfilegt að hafa á því.

Seglskip og bátar, sem eigi ná 20 smálestum brúttó að stærð, skulu eigi skyld að hafa ofangreindar bendingar, en ef þau eigi nota þær, skulu þau með 1 mínútu millibili í hæsta lagi gefa einhverja aðra fullnægjandi hljóðbendingu.

Í þoku o. s. frv. skal sigling lægð.

16. grein.

Öll skip skulu í þoku, dimmviðri, snjókomu eða steypiskúrum sigla með minnkadri ferð og taka nákvæmlega tillit til kringumstæðna allra og ástands.

Ef gufuskip heyrir þokubendingu frá skipi, er virðist vera fyrir framan þverskipstefnu, en getur þó ekki með vissu ákveðið, hvar það muni vera, þá skal það stöðva vjel sína að svo miklu leyti sem kringumstæðurnar, þá er slíkt kemur fyrir, leyfa það, og sigla síðan með varkárni allt þar til engin hætta er lengur á því að skipin rekist á.

Reglur fyrir stjórn og siglingu.

Almenn athugasemd. — Hætta á árekstri.

Þegar kringumstæður leyfa, má komast að raun um, hvort hætt sje við árekstri, með því að áttmiða með nákvæmni á leiðarsteininum skip það, er nálgast. Ef áttmiðunin

breytist ekki að mun, ber að álíta, að hætt sje við að skipin rekist á.

17. grein.

Pegar tvö segl-skip nálgast hvort annað þannig, að óttast má, að þau rekist á, skulu þau víkja hvort fyrir öðru eftir þeim reglum, sem nú skal greina:

a. Skip, sem hefur beggja skauta byr, skal víkja úr leið fyrir skipi, sem siglir beitivind.

b. Skip, sem hefur beitivind, með vind á bakborða, skal víkja úr leið fyrir skipi, sem hefur beitivind með vind á stjórnborða.

c. Ef bæði skipin hafa beggja skauta byr með vind á gagnstæð borð, skal það skip, sem hefur vind á bakborða, víkja úr leið fyrir hinu.

d. Ef bæði skipin hafa beggja skauta byr með vind á sama borð, skal það skip, sem á veður siglir, víkja úr leið fyrir hinu sem á hlje siglir.

e. Skip, sem siglir í undanhaldi, skal víkja úr leið fyrir hinu skipinu.

18. grein.

Pegar tvö gufuskip nær beint eða því nálgast hvort á móti öðru, svo að óttast má að þau rekist á, skulu þau bæði víkja

á stjórnbörða svo að þau geti farið hvort stefna fram hjá öðru á bakborða. hvort á annað.

Grein þessi á einungis við þá, er svo ber undir, að skip koma beint eða því nær beint hvort á móti öðru, svo að óttast má, að þau rekist á, og á ekki við tvö skip, sem hljóta að komast hvort fram hjá öðru, ef bæði halda stefnu sinni óbreyttri.

Grein þessi á einungis við það, er skipin stefna beint eða því nær beint hvort á annað, eða með öðrum orðum:

á daginn, þegar siglutrje skipanna eru í beinni eða því nær beinni röð, hvort fram af öðru, og

á nóttu, þegar skipin hafa þá afstöðu, að á hvoru um sig sjást bæði hliðaljós hins skipsins.

Greinin á því ekki við:

á daginn, þegar skip sjer annað skip fyrir stafni og leiðir þeirra liggja á mis eða

á nóttu, þegar rauða ljósið á öðru skipinu blasir við rauða ljósinu á hinu, eða græna ljósið á öðru skipinu blasir við græna ljósinu á hinu, eða þegar rautt ljós en ekki hið tilsvarendi græna ljós sjest framundan, eða þegar grænt ljós en ekki hið tilsvarendi rauða ljós sjest framundan, eða þegar bæði sjest grænt og rautt ljós í einhverri annari átt en beint framundan (beint eða því nær beint framundan).

Pegar
tvö gufu-
skip

19. grein.

stefna
svo, að
leiðir
liggja á
mis.

Pegar tvö gufuskip stefna svo að leiðir liggja á mis, þannig að hætt er við, að þau geti rekist á, þá skal það skipið, sem hefur hitt á stjórnborða, víkja úr leið.

Pegar
gufuskip
og segl-
skip
nálkast
hvort
annað.

20. grein.

Pegar gufuskip og seglskip stefna þannig, að hætt er við að þau geti rekist á, skal gufuskipið víkja úr leið fyrir seglskipinu.

Skipið,
sem
heldur
stefnu
sinni,
skal
einnig
halda
ferð
sinni.

21. grein.

Pegar annað skip samkvæmt reglum þess- um skal víkja úr leið, skal hitt halda stefnu sinni og ferð.

skalið,
sem vík-
ur úrleið
skalforð-
ast að

Aths.: þegar skipið vegna dimmviðris eða annara orsaka er komið svo nálægt hinu skipinu, að eigi verður komist hjá árekstri með því einu, er skip það, sem víkja á úr leið, gjörir til þess, þá skal einnig hitt skipið grípa til þeirra úrræða, er best geta stuðlað til að afstýra árekstri (sjá 27. og 29. gr.)

fara yfir
um leið
hins
skipsins
fyrir
framan
það.

22. grein.

Sjerhvert skip, sem samkvæmt þessum reglum ber að víkja úr leið fyrir öðru skipi, skal, ef svo stendur á, að kringumstæðurnar leyfa það, forðast að fara yfir um leið hins skipsins fyrir framan það.

23. grein.

Gufu-

Sjerhvert gufuskip, sem samkvæmt regl-

um þessum ber að víkja úr leið fyrir öðru skip, sem skipi, skal, þegar það nálgast það, minna vikur úr ferð sína eða nema staðar eða halda aftur á leið, skal minnka ferð sína bak, ef nauðsyn krefur. o.s.frv.

24. grein.

Án tillits til þess, er stendur í reglum þess- Skip, um, skal sjerhvert skip, sem siglir uppi sem sigl- annað skip, víkja úr leið fyrir því, er það ir uppi annað skip, skal siglir uppi.

Sem skip, er siglir uppi annað skip, skal víkja úr sjerhvert það skip skoðað, sem nálgast hitt leið. úr hverri átt sem er, meir en 2 strík fyrir aftan þverskipsstefnu hins skipsins — með öðrum orðum er í þeirri afstöðu frá skipinu, sem það siglir uppi, að það mundi um nótt hvorugt hliðarljós þess geta sjeð; og ekki skal nein breyting, er síðar verður á innbyrðis afstöðu þessara tveggja skipa, því til vegar mega koma, að skipið, er siglir uppi, teljist sem skip, er stefnir svo gagnvart öðru skipi, að leiðir þeirra liggi á mis, á þann hátt, er átt er við í reglum þessum, eða að það losist við þá skyldu að forðast skip það, er það siglir uppi, þar til það er komið fram hjá leiðar sinnar.

Þar eð skip það, er siglir annað uppi, getur ekki á daginn vitað það ætíð með vissu, hvort það er fyrir framan eða aftan ofangreinda stefnu frá hinu skipinu, þá ber því, ef efi leikur á þessu atriði, að skoða sig sem skip, er siglir annað uppi, og því víkja úr leið.

25. grein.

Pegar gufuskípi siglir í mjóum sund-
gufuskípum, skal það, ef það er hættulaust, halda
eru í sjer þeim megin í álnum eða miðsundinu,
mjóum sundum, sem að sjórnborða veit.

26. grein.

Seglskip Seglskip, sem eru laus, skulu víkja
skulu úr leið fyrir seglskipum eða bátum, sem eru
víkja úr leið fyrir fiski með netum, lóðum eða botnvörp-
leið fyrir fiskiseglum. Þó skal þessi regla ekki gefa neinu
skipum skipi eða bát, sem er að fiskiveiðum, rjett til
að hindra skipaferðir á svæðum eða leiðum,
sem önnur skip en fiskiskip eða bátar fara um.

27. grein.

Afbrigði, Þá er beita á reglum þessum, ber að hafa
er sjer- tilhlýðilegar gætur á öllum hættum þeim,
stök at- sem siglingum og samlostningu skipa eru sam-
vik eru fara; svo ber þess og að gæta, að sjerstök
og hætta atvik geta verið fyrir hendi, svo að nauðsyn
er á ferð- um. beri til að víkja frá framanskráðum reglum
til þess að forðast bráða hættu.

Hljóðbendingar skipa, er sjá hvort annað.

28. grein.

Orðin »stutt hljóð« þýða í þessari grein:
Hljóð- hljóð, sem varir hjer um bil í sekúndu.
bending- Þegar skip sjá hvort annað, skal gufu-
ar á gufu- skip, sem er laust og gjörir einhverja
skipum. hreyfingu, sem reglur þessar heimila eða skipa

fyrir, tilkynna þessa hreyfingu með bend-
ingum með gufupípunni eða sírenunni, sem
nú skal greina:

1 stutt hljóð, sem þýðir: »Jeg sný á
stjórnborða«;

2 stutt hljóð, sem þýðir: »Jeg sný á
bakborða«;

3 stutt hljóð, sem þýða: »Gufuvjel mín
knýr sem hraðast aftur á bak«.

**Ekkert skip má, hvernig sem á stendur,
vanrækja að viðhafa tilhlýðilegar
varúðarreglur.**

29. grein.

Ekkert af því, er að framan er skráð, leysir
neitt skip, útgjörðarmenn þess, skipstjóra eða
skipshöfn undan því, að bera afleiðingar þær,
er hljótast af því, að vanrækt hefur verið að
brúka ljósker, gefa bendingar eða halda nógu
dyggilegan vörð, eða af því að vanrækt hef-
ur verið að gæta slíkra varúðarreglna, sem
almenn sjómenska eða sjerstök atvik, er til
kunna að bera, útheimta.

**Fyrirvari með tilliti til reglna fyrir sigl-
ingum í höfnum eða innanfjarðar.**

30. grein.

Ekkert, sem stendur í reglum þessum, skal

vera því til fyrirstöðu, að sjerstakar reglur gildi fyrir siglingar í höfnum inni, á ám eða fjörðum, sjeu þær gefnar á tilhlýðilegan hátt af valdsmanni á hverjum stað.

Hegningarákvæði.

31. grein.

Brot gegn framangreindum reglum varða sektum alt að 200 kr.

Hvenær tilskipun þessi öðlast gildi og eldri ákvæði falla burtu.

32. grein.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. júlí 1899, og frá þeim degi tellur úr gildi tilskipun um sama efni 26. september 1890.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. janúar 1899.

Yfirlit yfir efni greinanna.

Almenn ákvæði.

Reglur um ljós á skipum o. fl.

1. gr. Hvenær ljósbendingum skal beitt.
2. — Ljósbendingar á gufuskipum.
3. — Ljósbendingar á gufuskipum, sem draga önnur skip.
4. — Bendingar á skipum, sem ekki verður stjórnað.
5. — Ljósbendingar á seglskipum og skipum, sem dregin eru.
6. — Ljósbendingar á smáskipum í illviðri.
7. — Ljósbendingar á smáskipum, þegar venjulega viðrar.
8. — Ljósbendingar á hafnsögubátum.
9. — Ljós- og hljóðbendingar á fiskiskipum.
10. — Ljósbendingar á skipum, sem önnur skip sigla uppi.
11. — Ljósbendingar á skipum, sem liggja við akkeri eða standa grunn.
12. — Blossa- eða hvellbending á skipi, sem vill vekja athygli á sjer.
13. — Sjerstakar ljósbendingar á herskipum og gufuskipalínum.
14. — Sjerstök dagbending á gufuskipum, sem eingöngu fara undir seglum.

Hljóðbendingar í þoku o. s. frv.

15. —

Í þoku o. s. frv. skal sigling lægð.

16. —

Reglur fyrir stjórn og siglingu.

Almenn athugasemd. — Hætta á árekstri.

17. gr. Pagar tvö seglskip nálgast hvort annað.
18. — Pagar tvö gufuskip stefna hvort á annað.
19. — Pagar tvö gufuskip stefna svo, að leiðir liggja á mis.
20. — Pagar gufuskip og seglskip nálgast hvort annað.
21. — Skipið, sem heldur stefnu sinni, skal einnig halda ferð sinni.
22. — Skipið, sem vikur úr leið, skal forðast að fara yfir um leið hins skipsins fyrir framan það.
23. — Gufuskip, sem vikur úr leið, skal minka ferð sína.
24. — Skip, sem siglir uppi annað skip, skal vikja úr leið.
25. — Pagar gufuskip er í mjóum sundum.
26. — Seglskip skulu vikja úr leið fyrir fiskiseglskipum.
27. — Afbrigði, er sjerstök atvik eru og hætta er á ferðum.

Hljóðbendingar skipa, er sjá hvort annað.

28. — Hljóðbendingar á gufuskipum.
 29. — Ekkert skip má, hvernig sem á stendur, vanrækja að við hafa tilhlýðilegar varúðarreglur.
 30. — Fyrirvari með tilliti til reglna fyrir siglingu í höfnum og innanfjarðar.
 31. — Hegningarákvæði.
 32. — Hvenær tilskipun þessi öðlast gildi og eldri ákvæði falla burtu.
-

Auglýsing

14. maí 1902 um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Með skírskotun til konungstilskipunar, er gefin var út 20. janúar 1899 um alþjóðlegar sjóferðareglur, er fylgt skal á íslenskum skipum, þykir stjórnarráði Íslands ástæða til að gjöra almenningi hjer með kunnugt, að eigi verður álitíð, að ákvæðum tilskipunarinnar, um skipsljósaburð, sje fullnægt, nema því að eins að ásigkomulag ljóskera þeirra, er notuð eru, sje þannig og þeim þannig fyrirkomíð, að það fullnægi kröfum þeim, er auglýsing þessi greinir og í öllum aðalatriðum eru samhljóða reglum þeim, er standa í reglugjörðum fyrir skipaumsjónarmenn hins brezka verzlunarráðaneytis (Board of Trade Surveyors), sem fengið hafa vald til að skoða einnig ljósker á útlendum skipum.

Hið sama gildir með tilliti til eftirgreindra reglna um ásigkomulag hinna fyrirskipuðu hljóðbendingaverkfæra og hvernig þeim skuli fyrirkomíð.

Mælikvarðinn, sem við hafður er hjer, er enskur.

A. Ásigkomulag ljóskeranna.

(Sembr. tilskipun 20. janúar 1899, 2., 3., 4., 5., 7.,
10. og 11. grein).

Hliðarljósker.

Ljóskerin. Ljóskerin skulu vera þannig lög-^{fir}uð, að vindurinn geti ekki slökkt á lampanum eða hreyfingar skipsins í vondu veðri, og ekki heldur rigning eða sjávargusur, og verður hann að loga jafnt án þess að rjúki; nægilegt loft skal þó geta streymt inn, svo logi vel á lampanum og ljóskerið hitni ekki um of.

Ljóskerin skulu ennfremur vera þannig löguð, að þau beri samfellda birtu yfir 10 áttastrik = $112\frac{1}{2}^{\circ}$ beint fram undan og 2 strik = $22\frac{1}{2}^{\circ}$ aftur fyrir þverskipsstefnu.

Breidd hliðanna má eigi vera minni en 9", og hæð þeirra upp undir þak ljóskersins ekki minni en 11".

Álma sú eða stöng, sem festa skal ljóskerið með við ljóskershlífina, má ekki vera minni en 2" á breidd og $\frac{3}{8}$ " á þykkt, og skrófnaglinn, sem ljóskerið er fest með, ekki minni en $\frac{3}{8}$ " að þvermáli.

Geislagler og lituð gler. Fresnelsk geislagler (1. mynd) til þess að auka ljósmagn logans skal eingöngu nota til hliðarljósa; þau skulu vera úr krónu- eða tinnugleri og með rjettu lagi, slípuð og laus við blöðrur eða aðra galla, sem geti minnk- að sjónarsviðið. Þau mega eigi vera lituð eða gjör úr lituðu gleri.

Lárjettur þverskurður geislaglers skal vera hringgeiri og hæð geislaglersins má ekki vera minni en geisli (radius) hringsins.

Bogi geislaglersins má ekki vera minni en 120° . Geislaglerið skal ennfreður vera svo lagað, að sjónarsviðið á dimmri nótt í heiðskíru veðri sje með 20° halla yfir eða undir lárjettunni að minnsta kosti 1 mílufjórðungur.

Litur hliðarljósanna skal vera fram leiddur með lituðum glerþynnum, sem settar eru innan við geislaglerin. Glerþynnan stjórnbörða megin skal vera með blágrænum lit, en bakbörða megin með kopar- eða gullroðasteinslit. Litmagnið verður að vera þannig, að hægt sje að greina litinn í fjarlægðum þeim, sem tiltekna eru í konungstilskipun frá 20. janúar 1899.

Hinar lituðu glerþynnur skulu vera í umgjörð úr málm og þannig fyrirkomið, að þær geti eigi gengið úr skorðum. Hvort glerið um sig má einungis vera mátulegt í það ljósker, sem það á heima í, þannig að blágræna glerþynnan einungis sje mátuleg í stjórnbörða- og sú rauða einungis í bakbörðaljósker. Það á ekki að vera hægt að loka hurðinni á ljóskerinu, ef röng glerþynna er í því, eða glerþynn- an er ekki á sínum stað.

Lampinn og ljósmetið. Hliðarljósinn skulu vera löguð fyrir lampa undir olíu úr steinaríkinu eða úr gróðurríkinu eða rafmagnsljós. Það leyfist ekki að nota sama lampa bæði fyrir olíu úr steinaríkinu og gróðurríkinu.

Flatir kveikir fyrir olíu úr steinaríkinu mega ekki vera minni en 1" á breidd og fyrir olíu úr gróðurríkinu ekki minni en $1\frac{3}{4}$ ".

Kveikbreiddin, mæld hornrjett á kjölstefnu skips-

ins, má ekki vera minni en 1" og ekki meiri en 2" og kveikpípunni skal þannig fyrir komið, að hún geti ekki gengið úr skorðum eða snúizt.

Pegar hringlogalampar eru við hafðir, verða þeir að vera með kosmos-kveikpípu, og má þvermál hennar milli ytri barmanna ekki vera minna en $\frac{7}{8}$ ".

Pegar lampaglós eru við höfð, verða þau að vera með bezta lagi og gæðum, og hafa skal að minnsta kosti 5 varaglós til hvers ljóskers.

Oliulát lampans verður að vera svo stórt, að það taki svo mikið af olíu, sem lampinn brennir í 16 stundir að minnsta kosti, þó verður það að vera þannig lagað, að það hindri ekki geisla þá, sem stefna neðst á geislaglerið, frá að skína í gegn um það.

Öll ljósker, sem rafmagnsljós er haft í, skulu vera þannig gjörð, að hægt sje tafarlaust að láta lampa fyrir olíu úr steinaríkinu eða gróðuríkinu í stað rafmagnsljóssins; sjeu þau ljósker eigi þannig gjörð, skal hafa jafnmörg af hinum til taks hvenær sem á þarf að halda.

Í ljóskerum með rafmagnsljósi má einungis vera gagnsær glóðarlampi með einum ljóspræði og skal ljósmagn hans vera minnst 25 og mest 32 meðalljósa; skal á honum vera verksmiðjumerki, sem ábyrgist ljósmagn hans. Breiddin á bugðu ljóspráðarins, mæld hornrjett á kjölstefnuna, má ekki vera minni en 1" og ekki meiri en 2".

Rafmagnslampa með ljóspræði skal þannig fyrir komið í ljóskerinu, að hann geti eigi gengið úr skorðum eða snúizt. Hafa skal til vara á skipinu hæfilega marga glóðarlampa til taks hvenær sem á þarf að halda.

Lampinn verður að standa þannig í ljóskerinu, að loginn sje lóðrjelt undir reykháfnum. Hann skal standa þannig gagnvart geislaglerinu, að hinn skærasti hluti logans, eða ljósþráðurinn í rafmagnslömpum, sje í miðdepli þess hringboga, sem kemur fram við lárjettan skurð gegn um miðju geislaglersins, og þegar lampinn með ílátinu er settur inn í ljóskerið, á hann einungis að geta staðið þannig.

Afturkastsspegillinn. Afturkastsspegillinn skal vera úr nýsilfri eða kopar, silfraður að innan verðu og vel fagaður. Innri flöturinn á að vera kúlu-hringgeiri. Loginn skal vera í miðdepli þess kúluyfirborðs, sem kúluflötur afturkastsspegilsins er hluti af.

Afturkastsspegillinn á að vera svo stór, að geislarnir, sem hann kastar frá sjer, nái út til yztu randa geislaglersins, en má ekki vera svo stór, að hann hindri neina af hinum beinu ljósgeislum frá að hitta geislaglerið.

Staða afturkastsspegilsins verður að vera tryggð þannig, að hann geti ekki gengið úr skorðum þegar lampinn er á sínum stað í ljóskerinu.

Með rafmagnsljósi má ekki hafa afturkastsspegil.

Toppljósker.

Um loftræsing ljóskeranna gilda sömu ákvæði og um hliðarljóskerin. Ljóskerið skal vera þannig lagað, að skært, hvítt ljós lýsi samfelld boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 20 áttastrikum $= 225^\circ$, og þannig að það beri birtu yfir 2 áttastrik $= 22\frac{1}{2}^\circ$ aftur fyrir þverskipsstefnu, bæði á stjórnborða og bakborða. Bakhlið ljóskersins skal vera að minnsta

kosti 9" á breidd og í minnsta lagi 11" á hæð undir þakið.

Í toppljósker skal einungis nota litlaus, slípuð, rjett löguð fresnelsk geislagler.

Hæð geislaglersins má aldrei vera minni en geisli (radius) þess; bogi þess skal að umgjörðinni frá taldri, vera 225° , ennfremur skal geislaglerið svo lagað, að sjónarsviðið sje með 20° halla yfir eða undir lárjettunni að minnsta kosti 3 mílufjórðungar.

Um kveiki, glös, kveikpípur og rafmagnsljós gilda sömu ákvæði og um hliðarljóskerin.

Afturljósker.

Afturljóskerið skal vera þannig lagað og með svofelldum hlífum, að það beri samfellda birtu yfir 12 áttastrik $= 135^\circ$ af sjóndeildarhringnum, sem sje beint aftur undan og $67\frac{1}{2}^\circ$ til hvorrar hliðar. Í þetta ljósker má nota litlaus geislagler eða bogmynd-að gler með jafnri þykkt.

Breidd kveiksins eða þvermál kveikpípunnar má fyrir olíu úr steinaríkinu ekki vera minni en $\frac{3}{4}"$ og fyrir olíu úr gróðurrikinu ekki minna en $1\frac{1}{4}"$.

Akkerisljósker.

Ljóskerið skal vera þannig lagað, að það beri samfellda birtu umhverfis á alla vegu. Geislaglerið má ekki vera minna en 8" að þvermáli.

Breidd kveiksins eða þvermál kveikpípunnar má fyrir olíu úr steinaríkinu ekki vera minna $\frac{3}{4}"$ og fyrir olíu úr gróðurrikinu ekki minna en $1\frac{1}{4}"$.

Rauð bendingaljósker.

Sömu ákvæði og um akkerisljósker gilda um rauð bendingaljósker.

Hið rauða ljós má framleiða með því að setja rauðan glerhjúp um ljósið.

B. Hvernig ljóskerunum skal fyrir komið.

(Smb. tilskipun 20. janúar 1899, 2., 3., 4., 5., 7., 10. og 11. grein).

Hliðarljósker.

Hlífarnar skulu vera 36" að lengd frá sjálfu ljósinu til skuggalistans, og skulu, ef þær eru úr trje, vera 1 $\frac{1}{4}$ " á þykkt. Skuggalistarnir skulu vera 2" á þykkt og gjörðir ávalir eins og sjest á myndinni (2. mynd).

Hlífarnar skulu ætíð settar svo, að þær sjeu jafnhliða kjöllínunni og ljóskerin standa þannig, að línan frá innri hlið kveiksins til forrandar hlífarinnar sje einnig jafnhliða kjöllínunni (2. mynd a, b og c).

Hlífarnar má ekki hafa í reiðanum, en skulu settar á skipshliðina eða hina föstu hluta skipsins eða, ef nauðsyn ber til, á hagkvæmar, traustar álmur, er ganga út frá sjálfu skipinu. Sjeu hlífarnar settar á hræranlegar bjúgstengur, bogadregnar út yfir hliðar skipsins, skulu við stengur þessar hafðar traustar skorður, er þannig sjeu mátaðar, að hliðarljóskerin, þegar skorðurnar eru á rjettum stað, lýsi í þær stefnur, sem ákveðnar eru í tilskipuninni.

Á seglskipum, sem eru undir 80 smálestum (brúttó), líðst þó að hafa hlífarnar í reiðanum.

Hliðarljóskerin skulu sett svo framarlega á skipinu, sem því verður við komið, og þess verður að gæta, að ljósið lýsi samfelld yfir hinn fyrirskipaða boga sjóndeildarhringsins, og að það felist ekki í

neinni átt bak við segl, reiða eða aðra hluti og ekki heldur menn á skipinu.

Ef hliðarljósín eru sett í stólpa, verður staða þeirra, hæð og byggingarlag að vera þannig, að ákvæðum tilskipunarinnar um ljós þessi sjeu í öllu fylgt.

Toppljóskerið.

Sjerhvert gufuskip skal hafa umgjörð á sjálfum framsigliuhúninum til að láta toppljóskerið standa í eða að öðrum kosti skal ljóskerið hengt upp fyrir framan framsigliuhúnn undir sjerstakt stag í kvísl, sem á málmpípu rennur á stiginu.

Ef enginn framsigliuhúnn er, skal toppljóskerið upp sett á annan fullnægjandi hátt.

Þegar ljóskerið er sett upp, ber að gæta þess, að ljósið lýsi samfelldt yfir hinn fyrirskipaða boga sjóndeildarhringsins og að það felist eigi í neinni átt bak við segl, reiða eða aðra hluti.

Akkerisljósker.

Þegar komið skal fyrir akkerisljóskerunum, öðru eða báðum, eftir því, sem ákveðið er í tilskipuninni, verður að gæta þess, að ljósið lýsi samfelldt umhverfis á alla vegu.

C. Hljóðbendingaverkfæri.

(Smbr. tilskipun 20. janúar 1899, 15. grein).

Pípan eða sirenan á að vera hljómsterk og vera sett fyrir framan reykháfinn eða reykháfana og að minnsta kosti 8 fet upp frá þilfari, og sje svo fyrir komið, að hljóðið stöðvist ekki af neinum hlut í

kring, svo sem þiljuhúsi, reykháfi eða súgstrompum eða öðru.

Þokuhornið má laga svo, að hægt sje að fá hljóð úr því bæði með gufu og handafli eða handafli aðeins. Það skal vera hljómmikið og hafa þá lögun, sem viðurkennd er að vera góð.

Klukkan á að vera hljómmikil og hanga laus í lofti svo að eigi dragi úr hljóðinu neinir hlutir í nánd; hún má eigi minni vera en 8" að þvermáli að innanverðu.

D. Rannsókn á ásigkomulagi ljóskeranna og hvernig þeim er fyrir komið.

Ásigkomulag ljóskeranna.

Hliða-, topp- og akkerisljósker m. m. verða rannsókuð á ljóskerareynslustofnun herskipasmiðastöðvarinnar (Orlogsværftet), þegar beiðni um það er send til formannsins fyrir skipa- og vjelasmiðum (Direktøren for Skibsbygning og Maskinvæsen) og ljóskerin afhent eða send til ljóskeraforðabúrs herskipasmiðastöðvarinnar.

Ef ljóskerin verða talin fullnægjandi, gefur ofangreind reynslustofnun út vottorð um það.

Fyrir ljóskerarannsókn greiðist auk þess kostnaðar, er sendingin eða viðgjörð, ef hennar hefur þurft, hefur leitt af sjer fyrir herskipasmiðastöðina, eftirgreint gjald:

Fyrir 1 hliðarljósker	2 krónur.
— 1 toppljósker	2 —
— 1 afturljósker	1 krónu.

Fyrir 1 akkerljósker	1 krónu.
— 1 rautt bendingaljósker ...	1 —

Hvernig ljóskerunum er fyrir komið.

Skip, sem liggja á Kaupmannahafnarhöfn, geta fyrir tilstilli ljóskerareynslustofnunar herskipasmíðastöðvarinnar fengið það rannsakað, hvernig hliðar-, topp- og akkerisljóskerunum m. m. sje fyrir komið, svo framarlega sem beiðni um það er send til formannsins fyrir skipa- og vjelasmiðunum. Reynslustofnunin gefur út vottorð um fyrirkomulagið, ef það reynist fullnægjandi. Fyrir þessa rannsókn skal greiða:

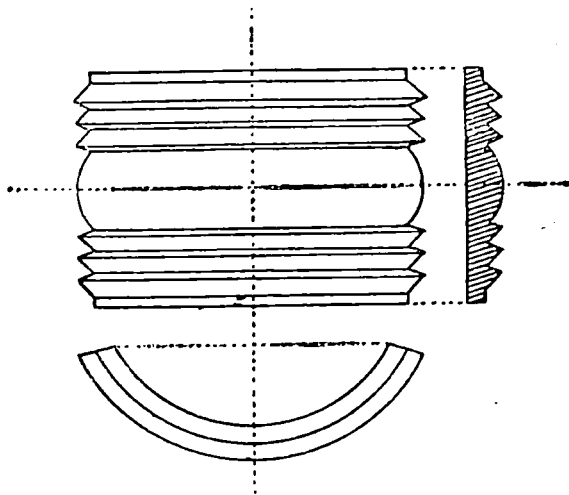
Fyrir gufuskip	10 krónur.
— seglskip	5 —

Á ljóskerareynslustofnun herskipasmíðastöðvarinnar er til sýnis eitt af hverju hinna fyrirskipuðu ljóskera.

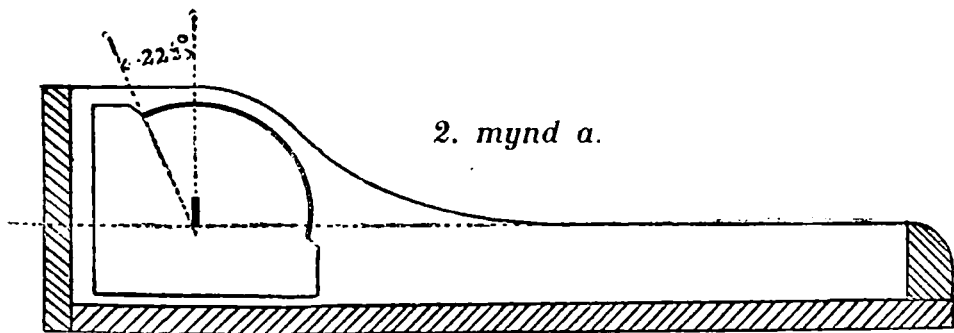
Auglýsing sú, um ásigkomulag ljóskera og hljóðbendingaverkfæra, er við hafa skal á íslenskum gufuskipum og seglskipum, og hvernig þeim skuli fyrir komið, sem útgefin var af stjórnarráði Íslands 20. janúar 1899, er úr gildi felld. Þó eru vottorð fyrir ljósker, gefin út af reynslustofnun herskipasmíðastöðvarinnarinnar samkvæmt greindri auglýsing, gild í 12 mánuði, frá því þessi auglýsing er gefin út.

Í stjórnarráði Íslands 14. maí 1902.

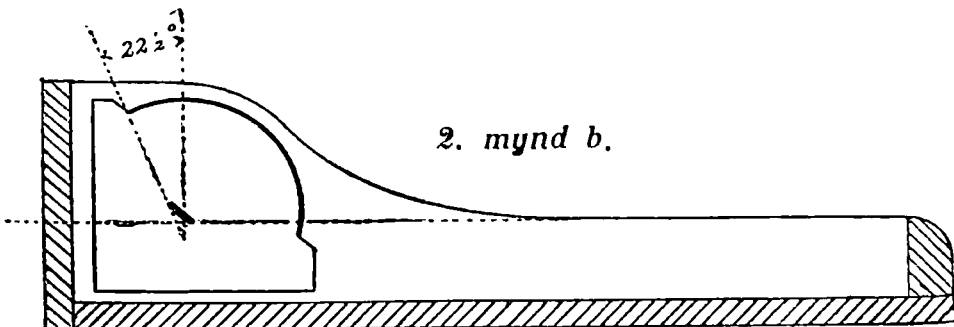
1. mynd.

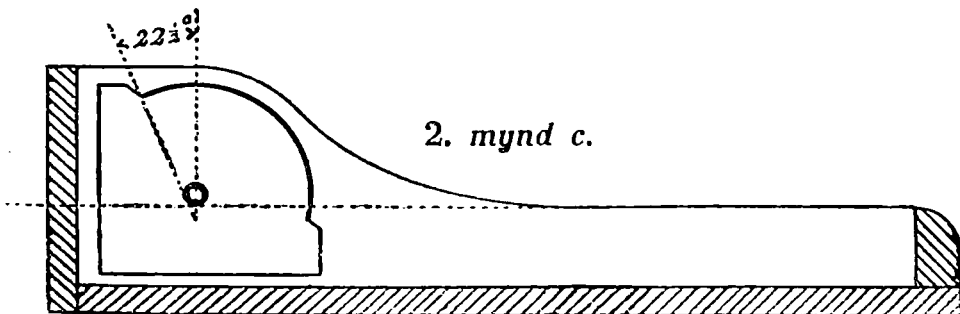
2. mynd a.

2. mynd b.

2. mynd c.

Stutt yfirlit

yfir reglur um ljós- og hljóðbendingar á mótorbátum og öðrum bátum, samkvæmt tilskipun 20. jan. 1899 og 11. des. 1906, sbr. auglýsing 14. maí 1902.

- I. Ljóskeir þau og hljóðbendingaverkfæri, sem bátar eiga að hafa, eru þessi:
 - a. Eitt ljóskeir, sem sýnir hvítt ljós um allan sjóndeildarhringinn. Sjónarlengd minnst 2 sml.
 - b. Eitt ljóskeir eins og a, en þannig lagað að festa megi hlíf á það þannig, að hvítt ljós lýsi samfelldan boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 20 áttastrikum. Sjónarlengd minnst 2 sml.
 - c. 1. Annaðhvort eitt grænt og eitt rautt hliðarljós þannig löguð, að hvort þeirra beri samfellda birtu yfir boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 10 áttastrikum, nl. beint fram undan og 2 strík aftur fyrir þverskipsstefnu. Sjónarlengd minnst 1 sm.
 - c. 2. Eða eitt samsett ljóskeir með grænu ljósi öðrumegin en rauðu ljósi hinumegin, er beri birtu beint fram undan og sitt til hvorrar hliðar 2 strík aftur fyrir þverskipsstefnu. Sjónarlengd minnst 1 sml.

Til þess að hafa trygging fyrir að ljóskeir þessi fullnægi kröfum þeim, sem gjörðar eru samkvæmt augl. 14. maí 1902, verður hjer á landi, þar sem engin tók eru á að prófa þau, að heimta vottorð frá einhverri rannsóknarstofu (t. d. herskipasmíðastöðinni í Kaupmannahöfn eða enska Board of Trade).

- d. Eitt hljóðbendingaverkfæri, annaðhvort pokuhorn, klukka eða annað því um líkt.

II. Ljósferunum skal koma fyrir þannig:

1. Mótorbátur¹⁾ á gangi:

Ljóskeir b með hlíf, að minnsta kosti 9 fet fyrir

1) Gangi bátur fyrir mótör eingöngu eða mótör og seglum, er hann talinn gufuskíp; gangi hann eingöngu undir seglum (brúki ekki mótörinn), er hann talinn seglskip.

ofan borðstokkinn, þannig komið fyrir, að ekkert á bátnum geti skyggt á ljósið (tilsk. 20. 1. '99, 7. gr. 1, a).

Annaðhvort ljósker c 1, þannig fyrir komið, að græna ljósið sé á stjórnborða, hið rauða á bakborða (tilsk. 20. 1. '99, 7. gr. 1. b. 1. kafli), eða

ljósker c 2 að minnsta kosti 3 fet fyrir neðan b þannig komið fyrir að ekkert geti skyggt á ljósið (tilsk. 20. 1. '99, 7. gr. 1. b. 2. kafli).

2. Bátur að fiski, að undanskildum opnum bátum:
Ljósker b án hlifar og ljósker a þannig komið fyrir, að hin lóðrjetta fjarlægð sje að minnsta kosti 6 fet og í mesta lagi 15 fet, og hin lárjetta fjarlægð milli þeirra miðuð við kjöllnuna í minsta lagi 5 og mesta lagi 10 fet. Neðra ljósið skal vita þangað sem veiðarlærin eru (tilsk. 20. 1. '99, 9. gr., tilsk. 11. 12. '06).
3. Bátur fyrir akkeri:
Ljósker a, framarlega í skipinu, ekki meira en 20 fet yfir skipið, þannig að ljósið sjáist allt í kring (tilsk. 20. 1. '99, 11. gr. 1. kafli og 9. gr. tilsk. 11. 12. '06, g).
4. Skip (án mótors), er eigi ná 20 brúttó smálestum að stærð, undir árum eða seglum:
Ljósker c 1 eða c 2 skal vera til taks hvenær sem á þarf að halda (tilsk. 20. 1. '99, 7. gr. 3).
5. Róðrabátar undir árum eða seglum:
Hvitt ljósker skal vera til taks hvenær sem á þarf að halda og sýna það með stuttu millibili (tilsk. 20. 1. '99, 7. gr. 4.).
6. Opnir bátar með eða án mótors að fiski:
Ljósker b án hlifar þannig komið fyrir, að ekkert á bátnum geti skyggt á ljósið. Ljósker a til taks hvenær sem á þarf að halda og skal sýna það þannig, að hin lóðrjetta fjarlægð sje að minnsta kosti 3 fet og hin lárjetta fjarlægð milli þeirra að minnsta kosti 5 fet. Ljósið a skal vita þangað sem veiðarlærin eru (tilsk. 11. 12. '06, a).

Tilskipun

28. september 1899 um neyðarbendingar, er við hafa skal á íslenskum skipum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Pjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Samkvæmt 1. gr. laga 9. þ. m. um dag- og næturbendingar á íslenskum skipum í sjávarháska og um ráðstafanir, er skip rekast á, fyrirskipum Vjer hjermeð eftirfarandi reglur að viðlagðri hegningu þeirri, er greind lagagrein ákveður:

Pegar skip er í háska statt og æskir hjálpar frá öðrum skipum eða úr landi, skal það við hafa eða sýna eftirfarandi bendingar, annaðhvort allar í einu eða hverja útaf fyrir sig, sem sje:

Á daginn:

- 1. Fallbyssuskot eða aðrar hvellbendingar, með hjerumbil 1 mínútu millibili;**

2. Neyðarbendingu þá, sem táknuð er með N C í hinum alþjóðlegu bendingareglum;
3. Fjarlægðarbendingu þá, er samsett er af ferskeyttum fána og kúlu eða einhverju, sem líkist kúlu, fyrir ofan eða neðan fánann;
4. Notkun hvers konar þokubendingatóls í sífellu.

Á nóttu:

1. Fallbyssuskot eða aðrar hvellbendingar, með mjerumbil 1 mínútu millibili;
2. Loga á skipinu (t. d. frá brennandi tjörutunnu, olíutunnu o. s. frv.);
3. Eldflugur eða sprengikúlur, sem skotið er með stuttu millibili, einni og einni í einu, og strá út neistum með hverjum lit og hætti sem er;
4. Notkun hvers konar þokubendingatóls í sífellu.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. apríl 1900.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 28. september 1899.

Tilskipun

**20. marz 1901 um viðauka við tilskipun
28. september 1899 um neyðar-
bendingar, er við hafa skal á
íslenskum skipum.**

**Vjer Christian hinn Níundi, af guðs
náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta,
hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri,
Pjettmerski, Láenborg og Aldinborg,**

**Gjörum kunnugt: Samkvæmt 1. gr. laga 9. septem-
ber 1899 um dag- og næturbendingar á íslensk-
um skipum í sjávarháska og um ráðstafanir,
er skip rekast á, skipum Vjer fyrir
á þessa leið:**

Auk þeirra neyðarbendinga handa skipum, sem
fyrirskipaðar eru í tilskipun Vorri 28. september 1899
um neyðarbendingar, er við hafa skal á íslenskum
skipum, má við hafa eftirfylgjangi neyðarbendingu,
sem stendur í hinni nýju alþjóðlegu bendingabók,
sem sje:

fjarlægðarbending þá, er samsett er af keilu, og veiti mjói endinn upp, og kúlu eða einhverju, sem líkist kúlu, fyrir ofan eða neðan keiluna.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. júní 1901.

Estir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. marz 1901.

